

Как се е появил човешкият род

Първо, бих искал да поздравя всички с настъпването на китайската Нова година.

Обикновено Нова година е време за размяна на няколко приятни поздрава по този повод. Но аз виждам, че непосредствена опасност приближава човечеството и поради тази причина бях призован от божествени същества да предам някои неща на всички в този свят. Всяко от нещата, които ще разкрия, е висша, строго пазена тайна и се споделя, за да се даде реална представа за положението и да се предостави на хората още една възможност за спасение.

На първо място стои въпросът как се е появил човешкият род. От зората на нейното сътворение до последните ѝ дни Вселената е преминала през изключително дълъг период от време, състоящ се от четири етапа: формиране, застои, упадък и унищожение. Когато се достигне крайната точка на етапа на унищожение, пълното заличаване на всичко в по-голямото космическо тяло – което включва и Вселената, в която съществуваме – настъпва мигновено и *всичко* живо загива!

Когато човек умира, става дума за това, че физическото му тяло се разпада и разлага, докато истинската му душа (истинската му същност, която не умира с умирането на физическото му тяло) ще продължи в следващия живот, като се прероди. И така, както Вселената преминава през формиране, застои, упадък и унищожение, така и човешките същества преминават през раждане, старост, болест и смърт. Това са закони на Вселената, на които са подвластни дори по-висшите същества, само че при тях времевият диапазон е по-дълъг, като процесът се удължава пропорционално на това, колко са велики съществата. За тях животът и смъртта не са болезнени и те остават осъзнати по време на тези процеси – за тях това е като смяна на дрехите. Казано по друг начин, обикновено животите в действителност не умират. Но когато вселената и космосът се разпаднат, на последния етап от процеса формиране-застой-упадък-унищожение, животите няма да се преродят и повече няма да има живот или материя, всичко ще се превърне в прах и ще остане само празнота. Понастоящем човешкият свят преживява последния период от фазата на разрушение в процеса на формиране, застои, упадък, унищожение. В тези последни времена всичко се е променило към по-лошо, както е предопределено, и следователно унищожението е неизбежно. И именно поради тази причина светът е толкова обезпокоен. Добрите мисли са рядкост, човешките умове са се изкривили, развратът и злоупотребата с наркотици са широко разпространени и хората са възприели атеизма. Тези неща са неизбежни в последния етап на космоса и свидетелстват за времето, до което сме достигнали!

Създателят цени всички небесни същества, всички добри и благородни създания, както и всички великолепни творения в космоса. Ето защо в началото на етапа на упадък Той повел редица божествени същества към най-външния слой на космическото тяло (в

общии линии известен като "намиращ се извън Божествената сфера"), място, където няма божествени същества, и създал Земята. Но Земята нямала способността да съществува самостоятелно; тя се нуждаела от наличието на съответна космическа структура, с която да може да образува циркулационна система, включваща живот и материя. По тази причина Създателят направил по-голямо пространство извън Земята, което по-висшите същества наричат „Трите сфери“. Преди да настъпи финалният момент на спасение, на никое по-висше същество, колкото и велико да било то, не се позволявало да влиза или излиза от това пространство без разрешението на Създателя. Пространството на Трите сфери е съставено от три основни сфери: сфера на желанията (*ю*), която се състои от животите на тази земя, включително човечеството; втора сфера, сфера на симпатиите (*съ*), която се намира над нея; и трета сфера, още по-нагоре, известна като сфера без симпатии (*у съ*). Всяка следваща сфера е по-висша и по-великолепна от тази под нея, макар че нито една от тях не може да се сравни с Божествената сфера или с многото небесни царства, които са още по-високо. „Небето“, за което хората обикновено говорят, всъщност се намира в сферата на симпатиите или в сферата без симпатии в рамките на Трите сфери. Всяка от Трите сфери има по десет нива в себе си, което прави общо тридесет и три нива, ако включим и самите три сфери. Човешките същества живеят в сферата на желанията и това е най-ниското от всички нива, с най-лошата среда. Животът тук е мъчителен и кратък, но още по-ужасен е фактът, че в човешкия свят малко от нещата, които хората приемат за истини, са действително верни. Това, което човешките същества смятат за вярно, в по-голямата вселена като цяло се смята за обратното (но изключение правят по-висшите истини, които светите същества са предали на човека). Например божественото не смята за правилно победителят в битка да стане владетел, територията да бъде завзета с военна сила или силните да бъдат възприемани като герои, тъй като това е свързано с убийства и насилствено отнемане от другите. Това не е начинът, по който функционира Вселената, нито начинът, по който по-висшите същества се справят с нещата. И все пак в човешкия свят това е неизбежно и се приема. Това е редът в човешкия свят, но той противоречи на реда във Вселената. Следователно, ако човек иска да се завърне в рая, той трябва да следва истинските, по-висши закони и да работи върху себе си. Някои хора са доволни, когато се справят малко по-добре в живота от другите. Но тези хора се сравняват само с останалите човешки същества в рамките на това човешко измерение, докато всички тук всъщност обитават това, което се смята за бунището на Вселената. Трите сфери са били установени в най-външния периметър на космическото тяло и всичко тук е съставено от най-нисшите, най-грубите и най-мръсни частици – молекули, атоми и други подобни. В очите на по-висшите същества това е мястото, където се изхвърля боклукът на Вселената. Затова те разглеждат това ниво на молекулите като пръст или "кал" и го смятат за най-нисшето място. Това е произходът на вярването, поддържано в някои религии, че божественото е създало човека от пръст. Човекът наистина е бил създаден от материята на молекулярно ниво.

Божествени същества създали човека по волята на Създателя, който инструктирал всяко от тях да създаде хора по своя собствен уникален образ. По тази причина съществуват бяла, азиатска, черна и други раси. Макар че се различават по външния си вид, душите в тях са дадени от Създателя. Ето защо те имат общи ценности. Целта на Създателя, напътствайки божествените същества да създадат човека, е била да използва

човека в последните времена, когато Той щял да предложи на всички живи същества от по-голямата вселена – включително и на светите същества – спасение.

Но защо Създателят би накарал божествените същества да създадат хората на такова долно и нисше място? Защото като най-ниското ниво на Вселената, това е най-изтощаващото място, а само когато нещата са трудни и болезнени, човек може да се издигне чрез духовна практика и да се освободи от кармата си. Когато сред болезнените преживявания човек все пак успее да запази добри мисли, да изпитва благодарност и да бъде добър човек, той израства. Спасението е процес на издигане от ниско към високо и затова човек трябва да започне от дъното. Животът е труден за всеки, който живее тук. Съществува напрежението между хората, когато се опитват да се справят по-добре, природната среда е в ужасно състояние, факт е, че и самото оцеляване изисква много мисъл и усилия, а това са само няколко примера. Всички тези обстоятелства предоставят на хората възможности да се развиват и да намалят своята карма. Сигурно е, че преминаването през трудности може да помогне на хората да изкупят греховете и кармата си. А всеки, който успее да остане добронамерен сред болезнени ситуации и междуличностни проблеми, ще натрупа заслуги и добродетел и в резултат на това ще постигне извисяване на душата си.

С настъпването на модерните времена Създателят възнамерявал да използва най-вече човешкото тяло, за да спаси многобройните животи на Вселената. И така душите, които първоначално се намирили в по-голямата част от човешките тела тук, били заменени от тези на по-висши същества, които се въплътили в тях. С човешко тяло те можели да намалят кармата и греховете си, понасяйки трудности. А на това място, лишено от истина, те можели, придържайки се здраво към по-висшите истини, преподавани от Бог, и постоянствайки в добротата и благостта, да постигнат издигане на душите си. Крайните времена вече са настъпили и Небесната порта, която извежда от Трите сфери, е отворена. Създателят избира за избавление онези, които са постъпвали така, както описвам.

Всичко във Вселената е станало нечисто по време на фазите на формиране, застои и упадък и по-лошо, отколкото е било по времето, в което е започнало сътворението. Ето защо нещата се отправят към унищожение. С други думи, всичко в по-голямата Вселена е станало лошо, животите от сътворението вече не са толкова добри, колкото в самото начало, вече не са чисти и всички са натрупали карма и грехове. И това е причината да се стигне до унищожение. Този вид грехопадение е това, което в религиозен контекст се нарича първороден грях. За да може Вселената да бъде спасена, Създателят е наредил на множество висши същества и божествени повелители да слязат на Земята и да приемат човешка форма в тази обстановка, в която да страдат, да се издигнат, да изкупят греховете си и да се формират наново като в резултат на това да се издигнат на небето. (Създателят пресъздава Вселената едновременно със спасението на човечеството.) Новата вселена е съвършено чиста и просто великолепна. Ако в подобна трудна обстановка човек все пак успее да запази мислите си праведни; ако успее да устои на настъплението на съвременните ценности и възгледи и да се придържа към традиционните; и ако все още вярва в божественото наред атаките от атеистичния и

еволюционен лагер, тогава този човек ще изпълни целта си: да получи спасение и да се завърне на небето. Божествени същества са планирали за финалната фаза цялата лудост, ширеща се в света днес. Целта им била да изпитат животите тук и да разберат дали те са достойни за спасение, както и да им дадат възможност в този процес да отработят греховете и кармата си, докато преминават през трудности. И всичко това е направено, за да могат хората да бъдат спасени и да получат избавление обратно в рая.

Всичко това показва, че целта на живота на хората на тази земя не е да постигнат нещо в света. Всички огромни усилия и опитите, които хората правят в живота си, както и стремежът им да получат това, което искат, включващ понякога дори прибегване до безскрупулни средства, в крайна сметка само правят хората неморални. Причината, поради която хората са дошли на този свят и са станали хора, е да изкупят греховете и кармата си и да правят значителен духовен напредък. Хората са дошли на този свят, за да получат спасение. Те дошли и приели човешка форма, за да очакват Създателя и спасението от него обратно в небесното им царство. И докато чакали, те трупали добродетел през многото си минали животи; и това била целта на преражданията им. Тревожната природа на този свят има за цел да направи нещо велико от тези животи. Разбира се, има хора, които, търсейки божествена помощ в трудни моменти, не са останали доволни от резултата и са започнали да мразят Бог – в резултат на това дори са се обърнали срещу Него. Някои дори са се обърнали към демоничната, тъмна страна, извършили са още повече грехове и са си навлекли още повече карма. За тези, до които се отнася това, е най-добре бързо да се опомнят и да помолят Бог за прошка, ако все още имат шанс да достигнат безопасност. Всичко в живота на човек – независимо дали изглежда оправдано или не – е всъщност кармично следствие от това, което той е вършил в миналите си животи за добро или за зло. Количеството на благословиите и добродетелта, които човек е натрупал в миналите си животи, определя каква съдба го очаква в този живот или може би в следващия. Ако човек живее благословен и добродетелен живот сега, може би в следващия му живот това ще се прояви като висока позиция и заплата или като различни видове богатство и сполука. Това също би включвало и дали човек има щастливо семейство или дори какви са децата му и т.н. Това е основната причина, поради която някои хора са богати, а други – бедни, едни заемат високи постове, а други са злочести и бездомни. Това няма нищо общо с дяволските глупости, които зловещият комунизъм бълва за равенството между бедни и богати. Вселената е справедлива. Онези, които правят добро, са благословени за това, докато онези, които вършат зло, ще срещнат възмездие – ако не в този живот, то в следващия. Това е неизменен закон на Вселената! Както Небето и Земята, така и Божественото и Създателят, са състрадателни към всички животи. Небето, Земята и човекът са сътворени от Създателя и никога не се е случвало Той да предпочита едни животи, а да подценява други. Причината, поради която някои хора водят щастлив живот, а други – не, се свежда до награди и възмездия за минали дела.

Когато виждате хората да печелят или губят в живота, в този свят това изглежда се случва по естествен начин. Но в крайна сметка това са кармични последствия от минали постъпки на тези хора. Дали хората притежават нещо или не, дали печелят или

губят в живота, ще се прояви по начин, съответстващ на този свят. Така че без значение дали сте богати или бедни в живота, трябва непременно да правите добро, да се въздържате от лоши неща, да останете добри и любезни, да бъдете духовни и вяваци и с радост да помагате на другите. И като правите така, ще натрупате благословии и добродетел и ще пожънете наградите за тях в следващия живот. В миналото по-възрастното поколение в Китай често казваше да не оплакваш участта си, когато е трудно, както и да заслужиш по-добър следващ живот като натрупваш добродетел чрез добри дела. Идеята е, че е безполезно да се молиш на Бог за помощ, ако не си вършил добри неща в предишния си живот и не си заслужил благословии. Вселената си има закони и дори по-висшите същества трябва да им се подчиняват. Дори те ще бъдат наказани, ако вършат неща, които не трябва да вършат. Така че нещата не са така прости, както хората си ги представят. Трябва ли хората да очакват, че висшите същества ще им дадат всичко, за което се молят? Предпоставката е, че човек трябва да е натрупал благословии и добродетел за това през минали животи. И така, нещата, които идват при вас, са благодарение на благословиите и добродетелта, които имате! Това повеляват законите на Вселената. Но ако говорим на фундаментално ниво, получаването на това, което искате, не е крайната цел на натрупването на благословии и добродетел. Истинската цел на натрупването им е да проправи пътя ви обратно към небето. И най-важното е това, а не краткият миг на щастие, който те могат да ви донесат в този живот!

Учителя Ли Хонгджъ

20 януари 2023 г.

(преведено от английския превод на Жълтия екип)